

ענוי טנא : תיקון של חוצות

בימי ששי אני נוטל את נשמתִי לתקון של חוצות
טוענה על כתפי כהולך בין ראשי הפרעות
שבלם שלי ושכלה יש בהם
שאני קורע את צעיפי האלמנות החיות וצועד
אל בתי האבות של תפארת קדמוניה. של שבטי ארכאי
אל כפר האינגליד.
אוסף את המדליות, את הסרטים, מחריש את התשואות
מרכין ראש ומרים נפוליאון שצלמו ממחק
לחיי הארכאולוגים.

חוצות של ששי טבולים במקנה הירח
אנשים של סנטימנט מחתכים אורעות הכמיהה
בעריסות קטנות צומחת תרבות חדשה בלא שנים
חוזרים מן התפלה והשמים גבהים
עירים קדישים משרכים דרכם בעקבות החוזרים
האשה בורכה על הפמוטים, הבעל על היין
מבטחים על הברכה עד שלא באו למקומם.

אני נוטל את נשמתִי לתקון של חוצות ובוצעה
בדמיוני אני צר בחזקה את התשוקות הנלפפות
מן הצנה, מן הגגות, מעיני החתולים
אני מטביע את עצמי בנהר להנכח אם יש רואה ואין
אני טוען את נשמתִי על גב השק
ואין שטן הצץ נכון להשיאני
אין גם שעיר אחד לענאזל שירקד בדרכי —
לא פתיון ולא חרב שלופה.

ובבקר מביטים בעינים בזהות בשמש
ורוקדים מול הכתמים — נמצא צדוק
לחשרותו של האדם, לעליבותו הקצוצה
ובלבנה רואים קלסתר פנים, פה ועינים ואף:
הרים גדולים, הרים גבוהים, הרי עולם
רואים קלוטים בדמות אדם.

עד שיבואו התוכנים אני נוטל את נשמתִי
ומחזירה למקומה.

צפונות

ליל המורים וצפונות
 השמים קרועים לרוחה
 אופני המרפפה משתקשקים ברחובות
 ברק החשמל בעיני החיות הרצות
 ליל המורים ותמורות
 פני המכשפה עולים ויורדים
 אש בבית התפת! אש בבית הנשק!
 המלך נקור אך יראה את שוטניו
 קופצים הגבורים ששים
 חנית סוככות על מלכן יעטר שנאניו:
 "מימיני מיכאל משמאלי גבריאֵל...
 מעל לראשי — טבעת אצבעותו!"
 — רוצח!...
 מתחלחל כנור־הפלא ואבי הנער מתנודד
 דופק על דלת המערה וזועק מקבר
 בני! אוי בני...
 — שעה לתנומה, המלך, ישן, ישן!
 לא לך הלילה, לא חגך הלילה
 ליל חגא הלילה ליל שטן.
 גם המלך והיער קם מצמר הרעמה
 קמות העתידות מסתרן שואגות לפשר
 קמים הרפאים מעולם השם
 נמסים אסוריהם בחניטת האספלט
 ליל בור נופל בשקתות, ליל גירה ומגור
 ליל אויר דוחס את נחירי הסוסים
 ליל שמורות נפתחות אל סמורות אביונה
 ליל שעטות ברקיעים
 פני המכשפה עולים ויורדים
 ליל לפידים מסביב לאובות
 צעיפי המקוננות נופפים לשירות המתים
 ליל המורים
 יריעות קדר מפשלות על סודן
 השמים קרועים.